

Ročník VI.

1. 1. — 14. 1. 2017

ACTIO č. 1 IN BASILICA

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T-Sever

SLOVO NA ÚVOD

Veta „Slovo sa telom stalo“ v týchto dňoch zaznieva veľmi často. Veď práve ona asi najlepšie vystihuje charakter týchto dní. Boh, čistý duch, prichádza a berie si ľudské telo, aby žil s človekom, aby mu ukázal ideál, pre ktorý ho stvoril. Na Vianoce sa Slovo večného Otca stáva podobné ľuďom, keď na seba berie slabé ľudské telo.

A niečo podobné možno povedať i o Písme svätom. Božie slovo, vyjadrené ľudským jazykom, sa pripodobňuje ľudskej reči. Áno, na Vianoce prichádza Boh k človeku, ale i vo Svätom písme sa Boh skláňa, aby sa priblížil k tomu, ktorého stvoril pre seba. A preto je čas vianočných sviatkov vhodnou príležitosťou zvlášť poukázať na dôležitosť Svätého Písma v živote kresťana. Ono však nepatrí iba k Vianociam, ale malo by byť každodennou súčasťou života človeka veriaceho nie v hocijakého boha, ale v Boha Abraháma, Izáka, Jakuba, Mojžiša, Boha prorokov, Boha – Ježiša Krista.

No tento Boh je i pri mladom Tobiášovi, obyčajnom mladíkovi, či pri odvážnej Judite, ktorá svojou odvahou zachránila Judeu a Jeruzalem pred Asýřčanmi, či pri Ester, ktorá zase svojou rozumnosťou zachránila Židov pred istou záhubou. Tento Boh je však i Bohom Jóba, úpenlivo hľadajúceho zmysel utrpenia, či Kazateľa, stojaceho pred problémom zmyslu ľudskej existencie nevyhnutne končiacou smrťou, ale je i Bohom neznámeho autora Veľpiesne, ktorý nádherne ospevuje ľudskú lásku. A ten istý Boh je i Bohom Nového zákona, Ježiša (ktorý je sám Bohom), Márie či apoštolov, Pavla, Štefana,

ktorý neváha obetovať pre neho život, ale aj celej Cirkvi i každého z nás.

Áno, tento Boh je pri každom z nás. Chce spolu s nami riešiť naše problémy a ťažkosti, chce sa podieľať na našej radosti, na našom úspechu, ale i sklamaní. On nechce byť iba niekým, kto má pre nás význam len vo chvíľach núdze, ale on túži po tom, aby sme ho pozvali do svojho života a umožnili mu pôsobiť. Čo my na to? Ak máme strach či nevieme, ako to urobiť, otvorme Písmo sväté a čítajme postavy tejto knihy a ich životné príbehy sú nám výborným príkladom toho, ako žiť takýto život, ako s Bohom putovať týmto svetom, aby sme prišli do krajiny, ktorú on pre nás pripravil už pri stvorení sveta.

Skúsme v tomto vianočnom období otvoriť Sväté písmo. Možno budeme prekvapení nad tým, čo tam nájdeme! Samých seba – v príbehu o vernej Rút, neveste, ktorá i napriek smrti svojho manžela zostáva v cudzine so svojou svokrou, či v postave kráľa Dávida, ktorý oplakáva svoj hriech s Betsabe; možno sa spoznáme v príbehu o Jonášovi utekajúcom pred Bohom, aby nemusel uznať veľké Božie milosrdenstvo, no neúspešne. Možno sa náš životný príbeh podobá príbehu nejakej inej biblickej postavy – Jozefovi, ktorého nenávidia všetci bratia, pretože ho má otec radšej ako ostatných, kráľovi Šalamúnovi, ktorého múdrosť nemala hraníc, no i napriek tomu stratil správny smer svojho života; niektorému zo starozákonných prorokov ohlasujúcich slovo Božie pre svoju dobu, Márii, ktorá je vždy pripravená plniť

vôľu Boha, i keď jej nerozumie; Márii Magdaléne, milujúcej žene, ktorej láska k Ježišovi „zakrýva“ všetky jej hriechy, sv. Petrovi, ktorý hoci zaprel Krista, stal sa hlavou jeho neviditeľného tela Cirkvi, sv. Pavlovi, svedkovi veľkej Božej sily, ktorá však rešpektuje slobodu.

Je isté, že akonáhle sa začneme pýtať Biblie, začne sa aj ona pýtať nás. Bude nám klásť otázky a zároveň vo svojich príbehoch aj ponúkať riešenia; no tie budú pre nás niekedy ťažko prijateľné, pretože my sme sa už odnaučili počítať vo svojom živote aj s Bohom. Ten je pre nás veľmi ďaleko a my ho, podľa nás, vraj nemôžeme „otravovať“ so svojimi problémami.

Sviatky Vianoc nám však hovoria čosi iné: Boh je uprostred nás! On žije náš život spolu s nami! Uverme tomu a nechajme touto pravdou – že Božie Slovo sa stalo človekom a prebýva medzi nami – preniknúť naše srdcia. Nebojme sa Boha prijať do svojho života ako svojho životného partnera, na ktorého sa možno spoľahnúť, ktorému sa tiež možno vyplakať, s ktorým sa však tiež možno i pohádať.

Tomuto nás učí Sväté písmo. Prajem vám požehnané a milostiplné Vianočné obdobie a Nový rok 2017.

O. Rastislav Ivanecký OSPPE, farár

Medailónik svätých

RAJMUND Z PEÑAFORTU SVÄTÝ PRÁVNÍK

Svätý Rajmund sa narodil okolo roku 1175 v Aragónskom kráľovstve neďaleko Barcelony bohatým šľachticom, ktorí boli v príbuzenstve s kráľovskou rodinou. Bol veľmi nadaný a úspešne vyštudoval filozofiu v Barcelone. Krátko na tejto škole aj vyučoval, no potom sa rozhodol odísť do Bologne, kde získal doktorát z cirkevného i svetského práva a zároveň sa stal profesorom na miestnej univerzite. Od univerzity nepožadoval žiadny plat, no jej vedenie ho aj napriek tomu za jeho výbornú prácu finančne odmenilo. V roku 1218 ho počas svojej návštevy Bologne povolal späť domov barcelonský biskup Berengár. Rajmund spočiatku odmietal ísť, no napokon aj na žiadosť pápeža Honoría III. odišiel z Bologne aj so skupinou mladých dominikánov, ktorých mu zveril sám svätý Dominik Guzmán. V roku 1222 napokon sám vstúpil do Rádu kazateľov.

O jeho výborných znalostiach cirkevného práva sa dopytoval aj pápež Gregor IX., nechal si ho zavolať do Ríma, aby preňho pripravil súbor pápežských právnych dokumentov, ktoré boli dovtedy postupne vydávané samostatne (predchodcu

dnešného Kódexu kánonického práva). Pápež tento kódex napokon potvrdil svojou bulou a pod názvom *Decretales Gregorii IX.* sa stal takmer na 700 rokov základom cirkevného práva. Okrem tejto úlohy ho pápež vymenoval za svojho spovedníka a neskôr aj za hlavného penitenciára celej Cirkvi. Z tejto úlohy radil pápežovi aj v boji proti herézam tých čias. Za odmenu chcel Gregor vymenovať Rajmunda za biskupa, no ten oslabený chorobou požiadal o možnosť návratu do Španielska.

Dlho si však neoddychol, keďže o tri roky bol zvolený za generálneho predstaveného dominikánov. Využil svoje skúsenosti z práce pri pápežovi a vydal aj súbor dominikánskych dokumentov. Po dvoch rokoch sa ale, opäť vyčerpaný chorobou, rozhodol vzdať funkcie a utiahol sa do kláštora. Tam ho ťažila stále zhoršujúca sa politická situácia v Španielsku a expanzia moslimských Maurrov na Pyrenejskom polostrove. Čítiac veľký talent svätého Tomáša Akvinského požiadal ho o napísanie dokumentu *Summa contra gentiles*. Založil školy arabčiny a hebrejčiny pre spolu-bratov, aby mohli účinne evanjelizovať medzi Židmi a Maurami. Sám popritom všetkom nezabúdala ani na pastoračnú a spovednú službu.

Zomrel 6. januára 1275. Na jeho pohrebe v Barcelone sa zúčastnilo nielen mnoho predstaviteľov vtedajšej svetskej i cirkevnej vrchnosti, ale aj otroci, ktorých pomohol oslobodiť.

Zdroj: Internet

Patrick Mydla

„PAVELKY“

Hneď na začiatku kalendárneho roka v našej farnosti máme prvú odpustovú slávnosť. Je to najdôležitejšia slávnosť rehoľnej komunity všade, kde pracujú rehoľníci Rádu sv. Pavla Prvého pustovníka. Sú to tzv. „Pavelky“, spôsob, ktorým si pavlínski rehoľníci uctievať svojho patróna, ochrancu a vzor života. A pretože jeho osobnosť má čo povedať aj dnešnému človekovi, pavlíni sa chcú podeliť o bohatstvo svojej charizmy aj s veriacimi.

Samotný pojem „Pavelky“ je odvodený od mena Pavol, avšak nie apoštola Pavla, ale od patriarchu rádu, pustovníka Pavla, ktorý žil na egyptskej púšti neďaleko starovekých Téb (dnešného Luxoru) na prelome III. a IV. storočia. Vzor jeho života prežitého osamote a v úplnej odovzdanosti Bohu, v modlitbe a práci je inšpiráciou aj pre synov svätého Pavla z Téb v realnosti súčasného sveta.

Inými slovami „Pavelky“ to je slávnostná novéna ku cti sv. Pavla, ktorá sa koná pred dňom jeho liturgickej slávnosti. A my máme česť sláviť ju spolu s našimi duchovnými otcami po 9 dní jej trvania ešte v dychu Vianočného obdobia a slávnostne vyzdobeného chrámu.

Výnimočná atmosféra tejto novény v našej farnosti začína pred večernou sv. omšou vstupom všetkých rehoľníkov v bielych habitoch a slávnostných bielych plášťoch hlavným vchodom do baziliky, za zvukov liturgickej hudby procesia sa zastaví pred

bočným oltárom sv. Pavla. Tam spolu s našimi duchovnými otcami spievame hymnus ku cti patriarchu rádu. Hymny sú dva a spievame ich denne striedavo. Po modlitbách sme účastní na svätej omši; na záver celovečernej pobožnosti je požehnanie relikviárom a obrad pobožkania relikvií svätého Pavla.

Pobožnosť „Paveliek“ (a všetko, čo navonok súvisí s touto novénou) nevnímajme v žiadnom prípade ako atrakciu, ale ako tiché pozvanie bez slov k zamysleniu, ako možno dnes čerpať z odkazu sv. Pavla. Tým viac, že výrazne mariánsky charakter pavlínskeho rádu umocňuje aj fakt, že hneď po sviatku sv. Pavla Pustovníka, 16. januára je sviatok Panny Márie, Kráľovnej pustovníkov, Matky a osobitnej ochrankyne rádu.

Spracované podľa: Jasna Góra č. 1/2012.

J. Melková

Drahý duchovný otcé, o. Leander Pietras

Pri príležitosti vašich 81. narodenín Vám v mene veriacich našej farnosti blahoželáme a prajeme, nech Vás náš nebeský Otec odmení svojim požehnaním, obdarí Vás zdravím, šťastím a pokojom srdca. Naša Vranovská Matka nech je vždy po Vašom boku ako starostlivá matka, aby ste s jej radosťou ešte dlho napredovali vo Vašej pastoračnej službe, ktorej plodnosť určuje viera, milosť a svedectvo Vášho pokorného života. Vážime si Vašu dôslednosť, Váš osobný príklad a obetavosť v kňazskej službe, hlavne v spovednici. Nech náš Pán sprevádza každý Váš krok medzi nami ešte dlhé roky.

To Vám zo srdca vyprosujú farníci z Vranova

MENO JEŽIŠ

Ked' som sa rozhodla meditovať nad menom *Ježiš*, napadli mi hneď tri súvislosti: význam tohto mena, pieseň *Ježiš, Ježiš, prid' ku mne...* a spojenie *Ježiš* a *Mária*.

Žačnem významom. Meno *Ježiš* znamená *Boh je spása*. Prorok Izaiáš píše: „...Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel“ (porov. Iz 7, 14), čo v preklade znamená „Boh s nami“. No v evanjeliu podľa Matúša anjel hovorí Jozefovi, že *Mária* porodí syna a „...ty mu dáš meno *Ježiš*, lebo on vyslobodí ľud z hriechov“ (porov. Mt 1, 21). Keď k tomu pridáme, že *Kristus* znamená *Pomazaný*, potom už nikto nikdy si nebude myslieť, že *Ježiš* *Kristus* je meno a priezvisko. *Ježiš* je *Boh* a *Pán*, *Boží syn*. Ak chceme meno *Ježiš* kontemplovať, máme v našich modlitebných knižočkách nádherné *Litánie* k menu *Ježiš*. Nože si nájdime čas a prerozjímajme aspoň raz v roku, raz za mesiac tieto úžasné invokácie. Nielen preto, že tohto roku je to práve 155 rokov, čo bl. Pius IX. schválil *Litánie* k najsvätejšiemu menu *Ježiš*.

Známa hore uvedená pieseň je zároveň modlitbou, prosbou, dvojnásobným zvolaním. Veľká škoda, že sa často spieva až po sv. prijímaní. Je to správne? Nie je to formálne, niečo ako folklór?

Veď ak naozaj chcem, aby *Ježiš* prišiel do môjho srdca, tak sa musím snažiť, aby som ho mohol prijať v Eucharistii.

A čo možno odkázať tým, ktorí tak často a zbytočne vyslovujú meno *Ježiš*, *Mária*? Boha ako súčasť nášho života v médiách, okrem kresťanských, počujeme veľmi málo, skoro vôbec, ale meno *Ježiš* alebo *Mária* vysloví kdekoľvek. Lenže nie som si istá, či sa tým vyrieknutím modlia, Boha oslavujú alebo ho skôr ponížujú. Dávajme si preto pozor na slová, vychádzajúce z našich úst. A ak nám azda vyklízne: „*Ježiš, Mária*“..., dodajme: „...zachráňte duše.“

„*Ježišu, aké slávne je tvoje meno, vznešené, milé a pôsobivé. Ním sa nám odpúšťajú hriechy, ním sa premáhajú nepriatelia, ním sa chorým uľavuje, trpiaci v nešťastí sa ním posilňujú a potešujú. Ty si sláva veriacich, učiteľov i kazateľov, ty zapaluješ zbožné túžby, splňaš vrúcne prosby, duše rozjímajúcich naplníš nadšením, tvou pomocou sú oslávení všetci tí, čo ako víťazi vošli do nebeskej vlasti. Ježišu, pre tvoje najsvätejšie meno daj nám, aby sme s nimi aj my požívali radosti tvojho kráľovstva. Amen.*“

A. Mydlová

KRST PÁNA JEŽIŠA

Druhý najvýznamnejší okruh sviatkov liturgického roka sa končí sviatkom *Krstu Pána*. Na kresťanskom *Východe* je jedným z centrálnych sviatkov epifania. Patrí tam sviatok *Troch kráľov*, *Krst Pána* a *svadba* v *Káne galilejskej*. Sú to tri spôsoby, keď sa *Ježiš* predstavuje svetu. Traja mudrci predstavujú akúsi prvotinu z pohanských národov, ktorí uznávajú *Krista* ako svojho *Pána* a *Kráľa*. *Krst*, ktorý spomínajú všetci štyria evanjelisti, možno chápať ako zvestovanie *Krista* všetkému ľudu, ktorý prichádzal z rôznych miest, aby prijal *krst pokánia* od *Jána Krstiteľa*. *Svadba* v *Káne* je prvým prejavom z činov *Ježiša* *Krista* a vtedy v neho uverili už aj jeho učeníci.

Ján Krstiteľ označil *Ježiša* pri *krste* za *Božieho Baránka*, ktorý sníma hriechy sveta (porovnaj Jn 1,29,36).. Po *krste* to potvrdzuje hlas z neba: „Toto je môj milovaný syn, v ktorom mám zaľúbenie“ (Mt 3,17).

Prečo *Ježiš* podstúpil *krst pokánia*? Nedopusť na najmenšieho hriechu a viny. Naopak, má mnoho nebeských vlastností. Mal plnú spravodlivosť, svätosť, čistotu, spásu a blaženosť. A on, svätý *Boží Syn*, sa dal pokrstiť *krstom hriešnikov*. Tým, že vstúpil do vody s ostatnými hriešníkmi, zobral na seba všetky naše viny, chce ich ničiť za nás a zničiť ich. Práve v *Jordáne* pri *krste* jasne dokázal, že na seba berie bremeno našich vín

a hriechov a na kríži za nich úplne zaplatil.

Na pochopenie udalostí krstu Pána Ježiša stručný príklad. Traja bratia mali spoločný podnik, obchod. No zlým riadením upadli do veľkého dlhu, až museli vyhlásiť bankrot. V cudzine žil ich štvrtý brat, ktorý sa o tomto nešťastí svojich bratov dozvedel. Mal ich rád a chcel im pomôcť. Videl, že obchod bol zle riadený. A preto vstúpil ako spoločník do ich závodu, čím obrovský dlh bratov zobral na seba a bezo zbytku ho zaplatil. Tým zachránil bratov, on však ostal vedúcim závodu a po celý čas ho dobre viedol. Asi tak do ľudskej reči môže byť preložený počín Pána Ježiša, keď videl, ako hlboko sme padli a sami sme si nevedeli pomôcť. A tak sa rozhodol, že príde osobne a zachráni nás.

My sa dnes radujeme, že máme v Ježišovi milovaného brata. Brata, ktorý sa nás z lásky ujal. Bohatého brata (ale nie na peniaze), ktorý za všetky naše hriechy dokonale zaplatil. Slávneho brata, ku ktorému môžeme upierať zrak v plnej vďačnosti a ktorý je nám vo všetkom vzorom. V živote Ján Krstiteľ a deň stretnutia s Mesiášom bol jeho najslávnejším dňom. Uvidel Toho, koho príchod mal zvestovať. A sám Boh vydal o ňom svedectvo. Poznal, že Ježiš je Syn Boží.

A my ako jeho bratia a deti Otca nesnažme sa to len vedieť, ale ho aj počúvať a konať. Lebo Tomášovi odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život...“ (Jn, 14,6).

Zdroj: Príbehy dosud živé, Halík: Príhovory

Ján F.

BOHORODIČKA A SVÄTÝ JÁN Z KRÍŽA

*V Márie čistom živote
Slovo sa Božie vtelilo.
A ten, čo mal iba Otca,
odteraz Matku poznáva.*

Takto znie prekrásny opis najvyššieho privilégia Panny Márie – jej materstva – v jednej z romanci svätého Jána z Kríža, ktorého spomienku sme

slávili v polovici decembra. Niektorí čitatelia jeho spisov sa neraz divili, že osoba Panny Márie akoby nemala osobitné miesto v diele tohto mystika, že tak málo hovorí o Márii a pritom je karmelitánom, a navyše keď si toto povolanie zvolil práve z dôvodu úplného odovzdania sa Najsvätejšej Matke Ježiša.

Toto „mlčanie“ však neznamená, že by Ján nevenoval pozornosť a nepoukazoval na jej výrazné znaky a opravdivé, hlavné vlastnosti. Životopisci sv. Jána zhodne zdôrazňujú jeho mariánsku nábožnosť už od detstva, v ktorom nechýbali udalosti jasne ukazujúce na nežný, láskyplný vzťah medzi Jánom de Yepes, keď bol ešte dieťa-

tom, a Matkou Ježiša Krista.

Medzi týmito udalosťami má jedna osobitné čaro. Keď sa raz s deťmi hral pri rybníčku, spadol do vody a takmer sa utopil. „Topiac sa v bahne uvidel na brehu krásnu paniu, ktorá vystrela k nemu ruku a prosila ho, aby jej podal svoju ruku, ale on to nechcel urobiť, aby ju nezašpinil. Vtedy pribehol akýsi dedinčan a pomocou niečoho, čo držal v ruke, ho pritiahol a dostal z vody.“ Až omnoho neskôr, pár rokov pred svojou smrťou, keď si stotožnil tú ženu s Najsvätejšou Pannou Máriou, zverejnil toto videnie. A to gesto, keď sa nechýlil jej ruky v obave, aby nepošpinil jej belosť, prezrádzalo už vtedy ohľaduplnosť, jemnosť jeho duše.

Môžeme teda konštatovať, že sv. Ján sa približoval k Najsvätejšej Panne Márii akoby po špičkách, s citlivosťou a úctou. V každom prípade sv. Ján z Kríža nám zanechal priam vznešené myšlienky vo veršoch svojej *Duchovnej piesne* a v *Živom plameni lásky*, kde Najsvätejšia Panna Mária je ukázaná ako veľmi dôležitá pre dušu, ktorá nasleduje Krista. Pretože ona je plná milosti. Pannu Máriu umiestňuje na najvyššom štíte – ako matku. A vníma aj údel jej bolesti, predstavuje nám ju aj ako matku „bolestnú“, avšak vždy je to

v tesnom spojení s Ježišom Kristom:

„Matka sa bolesťou zachvela,
uzrela kríž mučenia...
Plač u Boha-Človeka,
u ľudí pieseň veselí.“

On vie a vyznáva, že Mária je jedným
z najcennejších dobier, dedičným majetkom duše,

je závdavkom, ktorý Kristus dáva duši v deň jej
sobáša s ním: „**Matka Božia je moja, všetky
veci sú moje i sám Boh je mojím a pre mňa,
pretože Kristus je môj a celý pre mňa!**“

Zdroj: Secundino Castro OCD, Naśladowanie Chrystusa.

J. Melková

Vianočné pozdravy

ke nášho čísla sme dostali do redakcie Vianočný pozdrav — list od o. Gregora Wacha OSPPE, pro-
mótora Bratstva anjelov strážcov, ktorý si dovoľujeme uverejniť v jeho skrátenej verzii:

Drahí bratia a sestry, sme požehnaný Boží ľud, ktorý sa s dôverou môže obrátiť na trojjediného Boha. Máme dovolené poznať jeho cesty a môžeme sa odvážne na ne vydať. Čo k tomu potrebujeme? Spievajú nám o tom na Vianoce a potom naši anjeli strážni nás k tomu povzbudzujú dennodenne. Potrebujeme dobrú vôľu. Lebo ľudia dobrej vôle od Boha dostávajú dar pokoja. Nie taký, ako nám sľubuje svet. Je to pokoj Krista, narodeného, umučeného a zmŕtvychvstalého Mesiáša – On je Pokoj. Čo znamená byť „človekom dobrej vôle“? Dobrá vôľa pohýna človeka konať, čo je správne. Nekonať to, čo je dobré pre mňa, ale čo je dobré ako také. Vyžaduje to niekedy od nás viac pokory, odriekania, námahy, a niekedy ani nie. Ale výsledkom je vždy pokoj prameniacy zvnútra, odtiaľ, kde Duch Svätý si urobí chrám, pokiaľ mu to dovoľíme. Rozjímajme počas týchto Vianoc o našej dobrej vôli a zaujmime postoj ochoty vykonávať dobro, aby sme dosiahli pokoj a mohli sa stať aj jeho šíriteľmi. Je to naša šanca na pekný život a zároveň povinnosť voči ostatným. Nech sme ako tí pastieri, ktorí sa po zjavení anjelov idú pokloniť Pánovi neba a zeme a potom rozhlasujú radostnú zvesť o tom. Lebo ako pripomína sv. Pavol – stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia!

Radostné a milostiplné Vianoce Božích synov a dcér želá a vyprosuje

promótor BAS o. Gregor Wach OSPPE

„A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami“ (Jn 1, 14)

Božie Slovo je osoba: Ježiš Kristus. V ňom sa Slovo Božie a prísľuby stávajú životom. Boží Syn sa stáva našim bratom a centrom nášho života. V Ježišovi nám Boh Otec zjavuje, kto je:

Boh ktorý miluje, Boh ktorý nás spasí, je blízko k svojmu ľudu. Skrze Krista, Boh nás spája s ním a On sa spája s nami: zdieľa náš život. A my môžeme odpovedať na túto Božiu lásku.

Vernou odovzdanosťou Bohu a blížnym. Oslavujeme to s Ježišom.

**Požehnané Vianočné sviatky a veľa Božích milostí pre celý Nový Rok 2017 praje
páter Dariusz Čarš, misionár v Mexiku**

Slovo na zamyslenie

Ježiš ma vždy mimoriadnym spôsobom ochraňoval: ja som preňho nemala inšie ako chlad a nezujem, a on mi všetko opätovoľ len a len bezhraničným preukazovaním lásky.

Gemma Galganiová

DOBRÁ NOVINA — „DETI SÚ SRDCOM ZMENY“

V 22. ročníku Dobrej noviny si predstavíme Etiópiu. Dobrá novina podporuje projekty v tejto krajine už od roku 2009. Naši projektoví partneri sa nachádzajú v dvoch veľmi odlišných oblastiach – na severe v oblasti Tigray až pri hraniciach s Eritreou a približne 230 km juhovýchodne od hlavného mesta Addis Abeba v oblasti Arsi.

Spolupráca s miestnym združením HEfDA (v preklade Združenie Harmee – vzdelávanie pre rozvoj) pôsobiaceho práve v oblasti Arsi sa začala malým projektom, v rámci ktorého začalo 70 detí chodiť do školy. Nevidia, nepočujú a majú rôzne iné telesné či mentálne ťažkosti. Mnohému sa však naučili, našli si svojich prvých kamarátov, susedia vidia, že sú šikovné, rodičia sú šťastní a svoje deti prestali skrývať. Rodičia získali pôžičku na kúpu políčka, oviec, somárika či zemiakov. Ale hlavne sa vzdelávajú a stretávajú, aby zdieľali svoje skúsenosti. Zmena zmysľovania a nová pozitívna energia medzi ľuďmi je to, čo týchto 70 detí spôsobilo vo svojom okolí a čo ich zároveň vrátilo do života svojich komunit. Harmee znamená v jazyku oromo „matka“. Združenie HEfDA je

v istom zmysle slova tiež matkou.

Pre koho koledujeme tento rok?

Etiópi

- Zlepšenie zdravotnej starostlivosti o matky a deti v oblasti Irob.
- Lepší prístup detí s postihnutím k vzdelávaniu v okrese Munesa.

Keňa

- Rehabilitácia a vzdelávanie detí s postihnutím v Centre Songa Mbele na Masomo.
- Rehabilitácia a reintegračné centrum Mwangaza pre deti a mládež z ulice.
- Vodný projekt Turkana.
- Diecézny program vzdelávania dospelých v Turkane.

Uganda:

- Život meniace operácie detí v detskej nemocnici Cure Uganda v Mbale.

Južný Sudán:

- Podpora chirurgickej Nemocnice Panny Márie Nepoškvrnenej v Mapuordite.

Ako môžeme podporiť Dobrú novinu?

- modlitbou,
- koledovaním alebo prijatím koledníkov,
- SMS v hodnote 2 EUR s textom:
DMS DOBRANOVINA na číslo 877,
• darom na účet SK7711000000002940457894.

Otvorme si srdcia aj v našej farnosti pre túto „Dobrú novinu“. Prijmeme koledníkov, ktorí budú koledovať 6. januára v čase od 14:00 hod.

Lucia D.

Liturgický kalendár

1. 1. – Ne: SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY; slávnosť — prikázaný sviatok

Nový rok – za Svetový deň pokoja ho vyhlásil bl. Pavol VI.

2. 1. – Po: Sv. Bazil Veľký a sv. Gregor Naziansky, biskupi a učители Cirkvi; spomienka

3. 1. – Ut: Najsvätejšie meno Ježiš; ľubovoľná spomienka

6. 1. – Pi: ZJAVENIE PÁNA; Traja králi; slávnosť — prikázaný sviatok

7. 1. – So: Sv. Rajmund z Peňafortu, kňaz; ľubovoľná spomienka

8. 1. – Ne: 1. NEDEĽA V OBDOBÍ CEZ ROK – KRST KRISTA PÁNA; slávnosť

13. 1. – Pi: Sv. Hilár, biskup a učiteľ Cirkvi; ľubovoľná spomienka

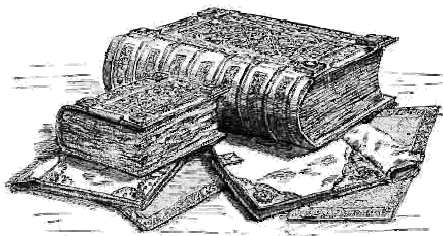
Z farskej matriky

KRSTY:

Róbert Haško, Dávid Fejko, Amy Janka Marcinová,
Štefan Tušaj

POHREBY:

Pavol Sepeši (51), Vladimír Klapák (65), Magdaléna Tkáčová (76)

Niektoré pamätné dni

- 9. januára 1554** – narodil sa pápež Gregor XV., ktorý kanonizoval Ignáca z Loyoly, Františka Xaverského, Teréziu z Avily a Filipa Neriho.
- 8. januára 1950** – umrel ThDr. Andrej Škrábik, banskobystrický biskup.
- 8. januára 1998** – umrel Juraj Bak SJ, jezuita, misionár – rodák z Hencoviec, prvý kňaz z tejto obce.
- 9. januára 1993** – v Assisi sa konal za účasti kresťanov, židov a moslimov Deň modlitieb za mier na Balkáne.
- 10. januára 1738** – narodil sa Andrej Szabó, od r. 1804 prvý košický biskup; prvý rektor bratislavského generálneho seminára.
- 12. januára 1990** – bola obnovená činnosť Spolku sv. Vojtecha.
- 14. januára 1568** – umrel ostrihomský arcibiskup Mikuláš Oláh, zakladateľ trnavského kňazského seminára a tlačiarne.
- 14. januára 1887** – pred 130 rokmi umrel P. Peter Donders, holandský misionár, otec malomocných, apoštol Indiánov.

Úmysly Apoštolátu modlitby

Evanjelizačný: Aby všetci kresťania vo vernosti Pánovmu učeniu modlitbou a bratskou láskou napomáhali obnovou cirkevného spoločenstva a spolupracovali pri riešení aktuálnych problémov ľudstva.

Úmysel KBS: Aby si každý z nás uvedomoval, že jednota medzi kresťanmi je podmienkou účinnejšieho svedectva o Božej láske.

OZNAMY

- V piatok 6. januára je prikázaný sviatok Zjavenia Pána — Troch kráľov. Sväté omše v našej bazilike budú podľa nedeľného poriadku.
- V sakristii sa môžu taktiež zapísať farníci, ktorí chcú, aby ich kňaz navštívil s Trojkráľovým požehnaním domov a bytov.
- V piatok 6. januára pri večernej svätej omši sa začne novéna pred slávnosťou sv. Pavla, prvého pustovníka, patriarchu pavlínskeho rádu. Tradičný hymnus ku cti svätého budeme spievať každý deň o 18.00 hod. Po novéne bude svätá omša. V nedeľu budeme hymnus spievať pri svätej omši o 11.00 hod.

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.